

neque omnino sit minuum, cui assimilatur, retinet naturum depositi, & consequenter ejus privilegia, ut pluribus prosequuntur Doctores in l. 2. in principio, ff. 5 ceterum petat, ubi Paulus num. 4. Alexand. num. 3. & 6. Jason. num. 5. Ripa num. 6. & 7. Alciatus n. 19. Corrasius ex num. 3. idem Ripa in leg. si ventri, §. in bonis, num. 12. & ibidem Zafius num. 2. ff. de privil. cred. Baldus in l. pro debito 6. num. 1. C. de bon. author. jud. possid. & in l. supervacuum 12. num. 8. & ibi Salicetus num. 5. C. depositi, Benvenutus Stracca de decoloribus 3. par. ultima, num. 3. Con manus lib. 7. commentarior. jur. civil. cap. 4. num. 4. Costa in leg. si ex cautione, §. secundofallit, ex num. 4. C. de non num. pecunia, Molina de justitia, tractat. 2. tom. 2. disput. 523. num. 2. & 3. & disput. 536. num. 25. Barbofa in l. scum docem 23. §. fin. num. 33. ff. soluto matrim. Agnus tract. de executionib. §. 7. cap. 49. Castillo lib. 3. quorid. controversiar. cap. 16. ex num. 64. Pichard. principio insti tut. quib. mod. re contrahit. obligat. ex num. 69. & 70. Rodrig. de concursu creditor. 1. par. d. artic. 6. ex num. 39. & 40. & num. 49. cum sequent. Ita omnes concedunt deposito irregulari actione depositi.

Quoad secundam vero pattem, videlicet deponentem cedere omnibus creditoribus hypothecarii, probatur eadem conclusio, quoniam ex deposito non extante re deposita solum habet creditor actionem personalem, ut considerat Bald. in l. pro debito 6. num. 1. Cod. de bon. author. jud. possid. & Salicetus in l. 3. ultima. num. 5. C. depositi. Actio autem personalis vindicatur ab hypothecarii, in concursu enim semper preferatur hypothecarii, d. l. pro debito, l. eos 9. C. potiores, l. 9. tit. 3. par. 5. qua loquitur in specie de deposito. Ita non erunt Bald. Salicetus & Ripa, ubi supra, Peguera d. indee. 38. num. 8. cum sequentib. Carrocius de deposito, 12. par. quest. 47. num. 12. Stracca de decoloribus, 3. par. ultima, num. 3. Castillo d. cap. 16. num. 70.

Amplia praedictam tertiam conclusionem, ut procedat etiam in creditoribus ex deposito regulari, quando non exat res, vel pecunia deposita, videlicet, ut debeant preferri in bonis depositarii creditoribus personalibus, etiam privilegiis. Hanc ampliationem probant aperi si recte expendantur, d. l. si hominem, §. quoties, & d. l. quod privilegium 8. ff. depositi, in quorum textuum specie non exbat res, aut pecunia deposita, & sic non poterat agi rei vindicatione, & cum omnimoda prælatione, sed agebatur actions depositi simili actioni, qua provenit ex deposito irregulare, ut tantudem redderetur ex prelio bonorum depositorum venditorum, idque notavit Rodriguez de concurso creditorum, 1. par. d. art. 6. num. 46. & 53.

Limita primò praedictam tertiam conclusionem, & limitationem ejus, ut deponens preferatur quibusdam creditoribus personalibus privilegiis, non tamen omnibus, quia quibusdam cedit, & ab eorum privilegiis vincitur, quamvis quosdam alios vincat. Hanc limitationem probat textus in l. si ventri 8. §. in bonis, ff. de privil. cred. ibi: in bonis mensulariis vendendis post privilegia potiorum eorum causam esse placuit, qui pecunias apud mensam fidem publicam sequunt deposituerunt; ubi verbum post privilegia significat, deponentes habere secundum locum post privilegiis creditores, ut recte expendit Rodriguez d. art. 6. num. 44. & 45.

Cui textui videtur directe contrarius aliis ejusdem Ulpiani in d. l. si hominem, §. quoties, ubi dicitur deponentes ex bonis depositarii venditis satisfaciendum est, & sic ante privilegia, & sic primo loco. Conciliandi autem sunt duo isti textus, ut duas illas propositiones, deponens satisfaciendum est ante privilegia, deponens satisfaciendum est post privilegia, non sit accipienda universaliter, quomodo accepta repugnaret secum, videlicet si significantur, deponentem satisfaciendum esse ante omnia privilegia, & satisfaciendum esse post omnia privilegia, & non possent esse simul vera, sed una propotio destrueret aliam, habereturque cum illa oppositionem, quam Dialectici vocant contraria; sed accipienda sunt illæ propositiones indefinite; quod modo inter eas versatur ea oppositio, quam vocant Dialectici sub contraria, & possunt esse amba simul vera, quemadmodum duas istæ verae sunt, homo est albus, homo non est albus, quia quidam homines sunt albi, quidam non sunt albi. Ita similius deponens est ante privilegia, quia quibusdam privilegiis preferatur, & est post privilegia, quia quibusdam privilegiis postponitur.

Summa

SUMMA DISPUTATIONIS
TRIGESIMÆ SECUNDÆ.

- 1 Creditor ex causa expensarum factarum in beneficium bonorum debitoris preferendus est ceteris creditoribus.
- 2 Fructus non dicuntur, nisi deductis expensis, & patrimonium non dicuntur, nisi quod superest deductis sumptibus necessariis.
- 3 Fiscus preferendus creditoribus delinquentis pro expensis factis pro recuperatione, detectione, & recollectione bonorum illius.
- 4 Non est attendenda antiquitas cessionis ad concedendam prælationem creditoris redditum prioris anni.
- 5 Quando eadem alia possit duobus cedi, & quis cessionarius sit preferendus, remissive.
- 6 Et quid si unum debitum quantitatib. cedatur duobus pro parte, remissive.

DISPUTATIO XXXII.

Utrum creditor ex causa expensarum factarum in bonis debitoris preferantur ceteris?

Reviter respondent est, creditorum ex causa sumptuum, seu expensarum, que facta sunt in beneficium bonorum debitoris, sive ad eorum conservacionem, sive exactionem, & recollectionem fructuum, esse preferendum ceteris creditoribus; & istas expensas esse prius, & ante omnia deducendas, & eo deducto, quod superest, & non amplius censendum est debitoris patrimonium, ex quo ejus debita sunt solvenda. Probatur ex textu in l. quod privilegium 8. in fine, versicolo. Plane sumpus causa, ff. depositi, nota glossab. verb. Sumpus causa, Bartol. in l. quantitas 72. num. 1. ff. ad leg. Falcid. Paulus in l. sed si hoc 61. §. quidam non solidum, num. 1. 2. & 3. ff. de conditione & demonstrat. Jason. in l. 1. cum quadam puerilla 19. §. quoties, ex num. 6. ff. de jure. omnium indic. & in leg. non amplius 26. ex num. 3. ff. de leg. 1. Avendan. de exequend. mandat. 1. par. cap. 17. num. 11. Antonius Faber lib. 8. Codicis, tit. 8. definitio 7.

Secundum deinde, quia quemadmodum fructus non dicuntur, nisi qui deductis expensis superest, l. si a patre, vel dominio 36. §. fructus, ff. depositione, heredit. l. fundus, qui 51. in principio, ff. fundus, circumscribitur. leg. quod in fructus 46. ff. de usus, leg. fructus 7. in principio, ff. solut. matrim. & nullus calus intervenire potest, qui hoc genus deductionis impedit, d. l. fundus, qui. Notant Bald. in l. ex num. 1. Cod. de fruct. & lius expon. Tiraquell. de retract. ligaz. §. 15. glossa l. ex num. 1. Marecor. variarum resolute. lib. 2. cap. 108. ex nre. 1. & faciunt per me allegata supra, eodem titulo d. 29. num. 16. Ita neque potest videtur patrimonium debitoris, nisi quod superest; detractis sumptibus necessariis ad conservandam familiarem, colligendos, & exigendos fructus. Ita enim expensæ ipso iure minuunt patrimonium, sive expensæ necessarie factæ in rebus dotalibus minuunt datum, leg. quod dicitur 5. & ibi Bart. & in l. quod dicitur 15. ff. de impenis in rebus dotal. fact. Allectis decif. 359. num. 2. Ego expendi supra dicta d. 29. num. 9.

Hinc oritur, ut fiscus sit preferendus creditoribus delinquenti pro expensis factis pro recuperatione, inventione, & detectione, recollectioneque bonorum ejus, que cedunt in utilitatem creditorum, ut dixi supra tit. 2. disput. 1. num. 31.

Secundum inde etiam si, ut salaria Exactorum, in & Advocatorum pro vincenda lite, & exigendis debitis, ex quibus creditors commodum, & utilitatem consequuntur, sint solvenda ex bonis debitoris prioris loco, & cum prælatione, comparatione omnium sliorum creditorum, ex eadem æquitate l. interdum 3. ff. quod potiores in pign. habant. quam expensas d. d. 29. num. 5. quoniam prædictorum labor, & opera non solum salvam fecerunt patrimonii causam, ex quo creditors satisfaciendi sunt, sed etiam ipsum patrimonium acquisierunt, & compararunt, quod consideravit Ant. Fab. d. definitio 7. & idem Rebuff. tom. 1. Conf. Regi, tractat. de litteris obligator. artis. 12. glossa unica, numer. 8. in fin. ait, cum premium bonorum debitoris vendorum traditur creditori, deducendas esse expensas licitationis gratia factas, contentit Gratian. qui plura adjungit tom. 2. discept. forens. cap. 255. ex num. 27. & cap. 343. ex num. 1.

Carleval. de Judiciis, Tom. II.

SUMMA DISPUTATIONIS
TRIGESIMÆ TERTIÆ.

- 1 Proponitur casus.
- 2 Creditor ex redditibus prioris anni preferatur creditori ex redditibus posterioris anni.
- 3 Reditus prioris anni prius cadunt sub hypotheca, quam reditus posterioris anni.
- 4 Non est attendenda antiquitas cessionis ad concedendam prælationem creditoris redditum prioris anni.
- 5 Quando eadem alia possit duobus cedi, & quis cessionarius sit preferendus, remissive.
- 6 Et quid si unum debitum quantitatib. cedatur duobus pro parte, remissive.

M 2 pxx

preferendus cessionario redditum anni posterioris. Et enim ad prioritatem in hypotheca, non insipit tempus cessionis, sed tempus contracti debiti sub hypotheca.

5 Quando vero eadem actio, seu jus possit ducibus pedi, & quis ex diversis cessionatis unius, & ejusdem actionis sit preferendus facti cessionibus duobus, & diversis temporibus, tractant Doctores. De qua difficultate videndum est texus in l. non quoniamque 84. s. qui Cajum, & ibi Bartoli, ff. delq. I. Franciscus decif. 95. & ejus additiones Cacheranus decif. 62. Joannes de Grassis tract. de cessione juris, & actionum, s. 4. n. 11. Felicianus d. como. de cessionibus, lib. 3. cap. 5. num. I. & dic. esse preferendum priorem cessionarium.

6 Quid vero sit dicendum, si unum debitum quantitatuum cedatur pro parte duabus? Responde duos istos creditores ex una causa concurrere debere pro rata in bonis debitiorum non idonei. Sic resolvit Felicianus d. c. 5. num. 2. & Franciscus decif. 260.

SUMMA DISPUTATIONIS TRIGESIMÆQUARTA.

1 Facta duabus generali obligatione bonorum praesentium, & futurorum, prius creditor preferitur secundum, etiam in bonis futuris.

2 Idem dicendum est, si debitor generaliter obligat bona sua, vel res suas, nihil exprimendo de futuris.

3 Fallit favore Fisci, qui preferitur in bonis post suum contractum acquisitis creditoribus anterioribus.

4 Comprobatio fallentia, seu limitationis.

5 Creditor privatus in rebus acquisitis à debitore post suum contractum, & ante contractum Fisci, preferitur Fisci.

6 Qua faciam contra limitationem.

7 Ad hanc antinomiam conciliandam multa excogitata, & omnia tanta ab Accurso.

8 Hugo Donellus quomodo interpretetur textum in l. si is, qui, ff. de jure fisci.

9 L. si is, qui iuxta Donelli interpretationem videbitur, non habere rationem dubitandi.

Quid ipse responderet, ib.

10 Aucto rigore, & proprietate verborum predictarum, si is, qui, non procedit interpretatio Donelli, praeferquam quid communissima sententia Doctorum sit contra Donellum.

11 Alter sentit Gabriel Mudeus, ut aliud fuerit obligare omnia bona praesentia, & futura; aliud obligare res suas, in qua obligatione antiquitas non includebatur bona futura.

12 Rejecitur interpretatio Gabriel. Mudei.

13 Refertur alia concordia Accurssi approbata a Cujazio.

14 Nova excogitatio Authoris.

15 Fiscus habet privilegium, ne preferatur anterioribus creditoribus in bonis post suum contractum queatis.

16 An hoc privilegium extendatur ad dotes, res est conroversa.

17 Si creditor anterior Fisci sit privilegiatus, non habet locum Fisci privilegium contra ipsum.

Privilegatus contra pariter privilegiatum non utitur privilegia suo, ib.

18 Cui succumbat probatio, an bona sint quasita post contractum Fisci.

19 Difficilis à Doctoribus omissa.

20 An Fiscus preferatur anterioribus creditoribus in fructibus hypothecarum provenientibus post suum contractum.

21 Affirmandum est, debere Fiscus preferri in fructibus hypothecarum.

22 Fructus sive bona noviter questa.

Fructus honorum communicaatur inter conjuges de jure Castella, tanquam bona superlegata, & noviter questa, ib.

23 In fructibus contrahit hypotheca legalis.

24 Fiscus similiter acquirit hypothecam legalem.

25 Fiscus non preferatur in fructibus natis ex hypothecis, quod cum qui non sit debitor post hypothecarum alienationem.

26 Quando, & quomodo Fiscus sit preferendum in fructibus honorum sequentiorum.

DISPUTATIO XXXIV.

Utrum Fiscus, qui contraxit cum debitore, cuius bona etiam futura erant jam priori creditori obligata, preferatur anteriori creditoris in bonis post contractum cum eodem Fisco acquisitis à debitore communis?

Q Uoties debitor obligat primo creditori omnia sua bona, qua haber, queque habiturus est, & post similiiter obligat secundo creditori: omnia bona sua praesentia futura; primus creditor preferitur secundo, non solum quod bona, quo debitor habebat tempore primi contractus, sed etiam quod bona post secundum contractum quiesca, leg. ultima in principio, ff. qui potiores pign. habeant. leg. hac editiali 6. §. omnibus, C. de secund. npt. 1. si ignorante 3. C. de remiss. pign. Bart. in d. l. ultima. & in leg. si is, qui 28. nu. 2. ff. de jure fisci, Baldus in d. l. leg. hac editiali. S. bis illud. n. 16. Salicetus in eadem lege in dicto §. omnibus, numero 1. C. lege licet 7. n. 4. C. qui potiores, Paul. in opere 29. nu. 7. ff. locat. Ripa in l. privilegia 16. num. 16. ff. de privileg. crediti. Richard. in commentario ejusdem legi, num. 64. infra in s. quadam actione 20. institut. de actione. Negulant. de pign. 5. par. membr. 2. numero 5. versio. Octavo amplia, & num. 39. Peregrin. de jure fisci libro 6. tit. 6. numer. 15. Barbola in leg. 1. 2. par. num. 12. versio. Et confirmatur, & num. 16. versio. Non obstat secundum, ff. soluto matrimonio. Tepat. in compendio variar. tom. 2. ff. 505. cap. 7. column. 2. versio. In generali hypotheca, Castan. in Catalogo gloria mundi 12. part. consideratione 29. versio. Secunda extende, Castillu quotidiana controversia, lib. 3. cap. 4. ex n. 18. & quamvis quidam contradixerint, aut dubitaverint, aut Accus. in l. idemque 7. §. si tibi, verb. Et Fisci, ff. qui potiores, & in l. si is, qui 28. Scholig. ultima, ff. de jure fisci, jam res haec est indubitate.

Et autem amplianda haec resolutio, ut procedat non solum si debitor obligat bona sua praesentia, & futura expresse, sed etiam si obligat res suas, que bona sit generaliter, nihil ulterius exprimendo; nam etiam isto casu confenda sunt hypothecata omnia debitoris bona, tam praesentia, quam futura, ex nova Justiniani constitutione in l. si quis ultima, C. queres pignori obligari possit, hoc itaque regulariter servandum est.

Hec tamen regula limitanda est favore fisci, nam si quis postquam contraxit cum primo creditore, obligans ei omnia sua bona, que habet, queque habiturus est contraheret cum fisco, vel expresse obligans omnia bona praesentia, & futura, vel tacite; isto casu in bonis post contractum fisci quiesca a debitore, fiscus preferatur anteriori creditori. Dixi, vel tacite, quoniam Fiscus ex omni contractu, tamen nihil dicatur de bonorum contrahentis obligatione, habet tacitam hypothecatam in ejus bonis. leg. asseritur 46. §. Fisci, ff. de jure fisci, l. 2. & 3. C. de privil. fisci leg. 1. & 2. C. in quibus caus. pign. tacit. contrah. Negulant. de pign. 2. par. membr. 4. nu. 113. Peregrin. de jure fisci, lib. 6. tit. 6. nu. 1. Alfaro de offic. fiscal. gloss. 34. §. 5. nu. 116. Manica de tacit. & ambig. convention. lib. 11. tit. 18. num. 4. Oportet. Hypotheca autem tacita complectitur omnia bona praesentia, & futura, l. si quis pecuniam 3. Cod. de privileg. fisci, d. l. hac editiali 6. §. omnibus. Cod. de jure. npt. ubi Bald. in l. bis illud. nu. 15. Roman. singulari 147. Ripa in l. 2. num. 3. in fin. vers. Amplius secundo. ff. de pign. Auct. decisi. 33. num. 2. Negulant. ubi sup. nu. 21. & 22. Covarru. practic. cap. 29. num. 4. de jure Castella, l. 17. in fin. lib. 11. par. 4.

Hanc limitationem probat textus singularis in leg. si is qui 28. ff. de jure fisci, ubi Bartolus tradit, & omnes Scriptentes, & in l. ult. ff. qui potiores in pign. habeant. Salicetus in l. si quis 7. num. 8. Paulus num. 4. Codic. de privil. fisci, Franciscus. Lucanus de fisci, & ejus privil. 1. par. nu. 84. Bossius divers. tractat. tit. de fisci, & privileg. ejus numero 24. Negulant. de pignor. 5. par. membr. 2. nu. 11. & num. 32. versio. Vigilante fallit, & num. 42. Capicetus decif. 129. num. 12. Gregor. Lopez in gloss. 4. in l. 33. eten. 13. par. 4. Covarru. variar. lib. 1. cap. 16. nu. 2. vers. Et suffragatur. Gutierrez lib. 3. practic. queff. 100. num. 11. Felicianus de censib. tom. 1. lib. 3. cap. 5. num. 13. C. tom. 2. lib. 3. cap. 5. n. 18. (Gaspar. Roder. de annis reddit. lib. 2. qu. 19.

III Disputatio XXXIV.

num. 7.) Manica de tacit. & ambig. convention. lib. 11. sic. 25. ex num. 6. Peregrin. de jure fisci. lib. 6. tit. 6. num. 15. Alfaro de offic. fiscal. glossa 16. privil. 23. num. 105. & gloss. 2. 3. §. num. 126. Thulch. litter. F. conclus. 383. ex num. 26. Mench. de presumpt. lib. 2. presumpt. 72. num. 12. Barbosa in l. 1. 2. par. num. 12. ff. solut. matrim. Franciscus. Conianus commentarij. jur. civil. lib. 4. cap. 7. ex numer. 7. Castillo quotid. controversia. lib. 3. cap. 4. ex num. 16. Alinius tractat. de executione. §. 7. cap. 25. ex num. 1. Petrus Vanderavus de privil. credit. cap. 2. ad finem, Gabriele. Mudeus de pignorib. & hypothecis, tit. quibus modis pign. vel hypotheca solvit. num. 111. & 112. cum sequent. Fachineus lib. 10. controversia. jur. cap. 33. vers. Secundum argumentum, Anton. Fabr. conjectur. lib. 2. cap. 10. Cuicacius obser. lib. 10. capit. 22. Bolduin. de pignorib. capitul. 19. Julius Pacius legum conciliatarum, centur. 5. quas. 29. Nicolaus Genua in conciliatione legum, ad l. si is quis mihi, ff. de jure fisci. fol. nibi. 334. Tapija. Juris Neapolit. lib. 2. rub. 1. ad Constitut. Officia, qua personis, num. 11. pag. 126.

Ilud tamen constitutum est apud omnes absque controversia, priorem creditorem privatum in rebus acquisitis à debitore post contractum primum cum ipso initum, antequam ipsem debitor cum Fisco contrahat, esse Fisco preferendum.

6 Huic tamen solemni limitationi obstet urgentissime text. in l. Titius ultima, in princ. ff. qui potiores in pignorib. habent. cujus verba sunt; Titius Seja ob summam, qua ex tutela ei condemnatus erat, obligavit pignori omnia bona sua que habebat, queque habiturus esset; postea mutatus à Fisco pecuniam pignori, ei res suas obligavit, & intulit Seja partem debiti, & reliquias summas novatione facta eidem promisit, in qua obligatio similiiter ut supra de pignore convenit. Questum est, an Seja preferenda sit Fisco in illis rebus, quas Titius tempore prioris obligationis habuit: item in iis rebus, quas post priorem obligationem acquisivit, donec universum debitum suum consequatur. Respondit, nihil probat, cur non sit preferenda. Et Author ejus legis est Servidius Scovola. Ubi vides, privatum preferi Fisco in bonis queatis à debitore post contractum Fisci, contra apertam diffinitionem Ulpiani in d. l. si is qui 28. ff. de jure Fisci.

7 Hujus antinomiae concilianda causa multa sunt excogitata, multi sunt scripta à DD. Accurso in utroque loco videtur omnia tetigisse, & indicare: sed alii alia via ex iis inventis placuit, ut omnes videantur omnino ab aliis recessisse. Eorum sententias copiosius retulit. & congregavit Nicolaus Genua ubi supra.

8 Hugo Donellus tract. de pignorib. cap. 12. sequutus Salicetum in d. l. Titius et num. 2. ff. qui potiores, quem tam non refert, vitio ipsi communi, neque Accursum, originalem Authorem, sic conciliat istos duos textus, qui videntur inter se dissidere. Primum statuit, priorem creditorem, qui habet bona praesentia, & futura sui debitoris obligata, preferenti debere in bonis tam habitus tempore contractus, quam in omnibus post queatis, secundo creditori postea contrahenti, sive sit privatus, sive Fiscus, & hanc regulam, quam tradidimus supra num. 1. esse universum veram sine illa exceptione. Itaque negat limitationem proficit, & Fisci privilegium, aut specialitatem in hoc articulo. Respondit ver falso ad textum in d. l. si quis ff. de jure Fisci, cujus verba sunt; Si iis mihi obligaverat, qua habeat habenturque esset, cum Fisco contraherit, sciendum est, enre postea acquista Fiscum potuisse esse debere, Papinianus respondit. Quod & constitutum est, prævenit enim causam pignoris Fisci. Ait Donelius. verb. Contraherit, quod in hac lege reperitur, non esse defutato, sed de præterito. Ita ut casus illius textus sic proponatur, si is, qui obligat omnia bona sua praesentia & futura alicui creditori, jam autem cum Fisco contraherit, Fiscum in re postea questa potuisse esse debere. Papinianus respondit: Quod & constitutum est, prævenit enim causam pignoris Fisci. Hanc autem constitutionem credit Donellus esse legem secundam (nam credo, mendum Typhraphi fuisse) leg. 1. Cod. de privil. fisci, ubi statuit, si Fiscus contrahit ante ditem, Fiscum potuisse esse, & jus Fisci capiam dotis prævenire.

9 Quod si quis objicit Donello, juxta eam interpretationem, d. l. si quis, non solum non continere specialitatem favore Fisci, sed neque potuisse habere rationem Carleval. de Judiciis. Tom. II.

M 3 future,